

De Zeezwaluw in de renovatie deel 5

De tijd vliegt! Alweer 3 weken geleden dat deel 4 van de renovatie het daglicht zag. Ja, de Zeezwaluw staat nog steeds "in de steigers" en sinds 1 week Ineke ook met 1 handje want ze heeft een blauwtje opgelopen.

Echter, over dat laatste verderop meer, maar het pluspunt is dat het geen vertraging heeft opgeleverd in de werkzaamheden. Het is inmiddels overal vakantie in het noorden van Nederland. De bouwvakvakantie in het Noorden betekent dat de deuren van de scheepswerven rondom dicht bleven.

Qua geluid en verkeersdrukte dus heerlijk rustig. Bij Blijham metaalbedrijf, de buurman van Heerlien Jacht- en scheepsbetimmeringen, was de deur al een weekje daarvoor gesloten terwijl Gert en Jannie vanaf 28 juli er 2 weekjes

tussenuit zijn met hun eigen zeilboot Tarquin.

Wij kregen de sleutel van de loods en konden doorwerken en dat vonden we geweldig. We hebben de afgelopen 3 weken erg veel kunnen doen ondanks de hittegolven die ons werk aardig beïnvloedden. Bij temperaturen vanaf 30 graden, namen we een halve dag vrij. 's Ochtends is het nog redelijk te doen in de loods maar 's middags warmt het erg snel op. Werken aan dek van de Zeezwaluw vlak onder het dak is dan geen doen. Ook kan je met die temperaturen niet verven, waar we op dat moment mee bezig waren.

Even in het kort over de opbouw vorderingen.

De opbouw staat inmiddels 4x in de Alexseal primer en is waar nodig geplamuurd. Het dakje heeft al de borstelschuur-methode ondergaan Alleen de zijanten rond de raampjes moeten nog geschuurd, waarna alles afgelakt kan worden met 3 lagen 2-comp Epifanes.

De kuip is afgeplakt en staat al 1x in de Alexseal primer.

Beide jobs liggen even stil. Eerst omdat het te warm was en vanaf

afgelopen dinsdag omdat Gert begonnen is met de plaatsing van het lijfhout en de voetrail. Dan kunnen wij niet voor zijn voeten lopen (verven dus). Ook daarover later meer.

3 week geleden hadden we de mast van buiten naar binnen gereden, om zodra we er aan toe waren aan te beginnen. Na een grondige schoonmaak- en inspectiebeurt bleek dat de mast zelf, maar ook de verstaging flink wat aandacht nodig heeft.

We hebben in de loop der jaren, 1x de mast (staande op dek) licht geschuurd en met Hammerite geverfd. De andere keer werden wat "plekjes" bijgewerkt tot de eerste zaling.

Dus nu is het echt tijd voor groot onderhoud van de mast, want we zagen namelijk heel veel "bloemkolen". Officieel heet dit fenomeen op een geschilderde aluminium mast; witte putcorrosie. Op de Zeezwaluw hadden we putcorrosie over de volle lengte en in alle maten. Dan gaat 20m lengte een aardig stukje schuur- en schilderwerk worden. Want zeg nu zelf, een oude vermoeide mast met kale plekken en bloemkolen kan natuurlijk niet op een schip met een nieuw teakdek.

Daarnaast hadden we bij het op de kant zetten, toen de mast eraf moest, al gemerkt, dat de wartels van de verstaging aan zowel BB- als SB-zijde, amper in beweging waren te krijgen. Ze hadden intussen 24 jaar zout zeewater om hun oren gehad en dat laat sporen na. Alle wartels van de verstaging hebben een grondige onderhoudsbeurt nodig om ze weer gangbaar te maken en te smeren. Als toetje daarna nog het aanhangende RVS "even" schoonmaken en polijsten. Beide klussen zijn ook handzamer nu de mast binnen en horizontaal op werkhoogte op een kar ligt.

Het werk werd verdeeld en Riens begint met het onderhoud van de verstaging. Ineke was nog bezig met de opbouw en kuip in de primer te zetten. Daarna zou ze het project mast schuren starten.

wartel werkhoek

het zijn er nogal wat

veilig verpakt

Net als alle klussen tot nu toe, blijkt dat ook weer meer tijd in beslag te nemen, dan je hoopte of gedacht had. Het kostte Riens 8 dagen om de verstaging weer gangbaar, gesmeerd en gepolijst te krijgen. De wartels werden in een vuilniszak verpakt, zodat ze goed beschermd waren tot de montage.

Daarna was het tijd om samen gezellig aan de mast te werken. Ineke was al begonnen met het schuren van de mast, met de machine en daarna met de hand. Riens startte met het verwijderen van "obstakels" voor het schuren en verven. De behuizing van de lieren gingen eraf zodat we goed bij de basis konden komen om te schuren en verven. Het binnenwerk wordt voor de time being in plastic verpakt.

Ook de dome van de radar wordt losgemaakt van de mast om bij de steun te kunnen komen. Daar zit zo goed als geen verf meer op.

De steun voor en na verven met 2 lagen Hammerite

Bij het krabben en schuren van de mast komen grote stukken aluminium volledig kaal. De verf is er compleet af. Ons plan was om na het schuren, 2 lagen Hammerite aan te brengen. Dat kan je nl zonder primer, direct op aluminium aanbrengen. In het verleden hadden we dat ook gedaan en had goed gehouden (7 jaar). Echter, dit keer werd het ons afgeraden door Jeroen, de verfspecialist van [Verf van der Veer](#). Hij kwam toevallig langs bij Jannie en vroeg terloops wat ze met de mast ging doen. Ze vertelde dat wij die klus zelf gingen doen en hoe en waarom. Hij snapte waarom we het zo deden maar gaf toch het advies om 1 tussenstap in ons proces in te voeren voor een beter én langer resultaat.

Het advies was om na het schuren, de kale plekken op de mast met primer [Alexseal 161](#), speciaal voor aluminium te behandelen. Deze primer etst namelijk net iets beter/dieper in op aluminium dan Hammerite. Daarna konden er gewoon 2 lagen Hammerite op, volgens ons eigen plan. De uitleg en het advies beviel ons wel en pasten ons plan daarop aan. Zijn advies voor het oplossen van de craquelé in de gelcoat had namelijk ook goed uitgekapt.

Na 2 dagen bracht Jeroen ons persoonlijk de benodigde hoeveelheid Alexseal 161. Helemaal top! Daar waren we op dat moment nog niet aan toe. 20 meter mast met 3 sets zalingen schuren, duurt wel even.

Ondertussen had Riens de radar dome verwijderd en de houder geschuurd en geverfd. Alle op de mast geschroefde onderdelen die we er niet af konden of wilden halen, werden afgeplakt. Na het stof- en vetvrij maken van de mast konden we samen de Alexseal 161 aanbrengen. Riens met een kwastje voor moeilijke hoekjes en Ineke met een roller voor de grote oppervlakken en de mast groef.

Alexseal 161 is een verf op epoxy basis en droogt ontzettend snel. Na 2 uur konden we een 2de laag aanbrengen. Gedurende het weekend kon de verf mooi uitharden en kan na het weekend worden geschuurd.

Vrijdag de 7de augustus waren we rond de middag gereed met bovenstaande klus. Alles werd opgeruimd om van ons weekend te gaan genieten. We fietsten via de Jumbo om de weekendboodschappen in te slaan. De Jumbo ligt op de fietsroute naar de stacaravan op de Leine. Het was niet druk in de winkel en we waren snel gereed. Inpakken ging zoals gebruikelijk, onze rugzakken vullen met boodschappen en wat er niet meer in paste, in boodschappentassen die op de bagagedrager worden gebonden.

Bij de rotonde richting Kropswolde, had Ineke te weinig snelheid om een scherpe bocht van het fietspad te ronden en verloor haar balans en viel gewoon om. Riens reed er achter en zag de duik naar de grond. Direct was duidelijk dat de li-hand niet ongeschonden uit de strijd was gekomen. Pinkje stond scheef en

de hand werd heel snel blauw en dik. Ook het jukbeen was pijnlijk, omdat het gezicht de grond had geraakt, maar de helm had de ergste klap opgevangen. Om een lang verhaal kort te maken, behulpzame omstanders belden 112 en gaven door "dat een oud vrouwtje" met de fiets was gevallen. Nou ja zeg, of 73 oud is

In elk geval moest er een ritje naar een ziekenhuis gemaakt worden voor medische hulp. Ineke is met de ambulance (en 2 tassen met boodschappen) naar het UMCG gebracht. Riens zorgde intussen voor het achtergebleven fietsje en boodschappen en ging een auto regelen om naar het UMCG te komen.

Uiteindelijk bleek in het ZH dat I de pink op 2 plaatsen had gebroken en 1 breuk in de ringvinger van de li-hand. Flinkke kneuzing op het jukbeen, maar nix gebroken. Riens kwam, na het regelen van een huurauto, net voor de uitslag binnen. Nadat de hand in een gipsspalk was gezet en I voorzien was van een sling om de arm hoog te houden, mochten we naar huis. Revisie over 1 week. Helemaal opgelucht reden we in de huurauto we naar Kropswolde. Even via Hoogezand om Inekes gestrande fietsje op te halen. Eigenlijk had I weinig pijn en 2 paracetamol konden dat oplossen.

Eénmaal terug in de caravan, drong pas tot ons door wat dit ongelukje betekende. Voor het werk aan de Zeezwaluw, kan dat doorgaan, zo ja lukt het? Hoe komen we er? Fietsen is de komende 3 weken absoluut onmogelijk. We besluiten om de huidige huurauto voor 3 weken te huren.

Aangezien I puur rechts is, zou ze wel kunnen schuren en met het mastproject verder kunnen gaan. In elk geval gaan we dat maandags proberen. In het weekend kunnen we zien hoe het gaat. Dat blijkt goed te gaan. Alleen één-handig een broek ophalen of douchen geeft wat problemen maar dat doen we dan gezellig samen, net als een broodje smeren!

's Maandags zijn we met de auto naar ons werk gereden. Ineke heeft de li-arm in de sling en lukt goed om met de re-hand te schuren en te schilderen. Dinsdags lukt het zelfs om éénhandig met de machine te schuren. Af en toe wat googelen met aan- en uitzetten maar Riens is in de buurt om assistentie te verlenen. Het gaat wel een stuk trager dan met 2 handen, maar zo komen we er ook.

Riens gaat verder met de klus aan de Radar dome, ondertussen een oogje op Ineke houdend. Samen lukt alles prima en om in termen uit een grijs verleden te spreken, "het is aangepast werk dus geen verzuim ongeval".

4 Augustus zijn Gert en Jannie terug van de vakantie. De volgende dag begint Gert aan BB met het monteren van het gereedliggende mahonie lijfhout. Op donderdag volgt de montage van de voetrand. Ineens hebben we aan bakboord weer een houten rand die er prachtig uitziet! Riens en Jannie maken foto's want Ineke kan even niet de ladder op.

Gert bezig met monteren lijfhout*Vastgeplakt in de lijmklemmen**een mooi randje klemmen op de lijfhouten**montage voetrail op lijfhout*

Afgelopen woensdag hebben we de spinaker boom ook op schragen gezet om geschuurd te worden. We hebben 2 schuurmachines en Riens gaat de spi-boom soppen en daarna schuren. Die wordt mooi glad en loopt geen kale plekken op. Daarna afplakken en met de roller brengen we 2 lagen Alexseal 161 aan als ondergrond voor 2 lagen Hammerite. Omdat de verf zo snel droogt, is dat in 1 dag gereed.

Op donderdag wordt als laatste, de giek op schragen in de loods gelegd. Riens houdt zich bezig met afschroeven van diverse onderdelen en afkrabben van de bloemkolen. Ineke schuurt het laatste stuk van de mast gereed.

Die kan maandag een wasbeurtje ondergaan en is dan gereed om de eerste laag Hammerite te ontvangen.

Het wordt die dag weer 32 graden en we werken tot 12 uur. Ook op vrijdag werken we niet, het wordt 35 graden en Ineke moet voor controle naar het UMCG. De gipsspalk wordt daar vervangen door circulair gips, kleur naar keuze (geen roze voor meisjes maar blauw) en wordt er een controle foto gemaakt. De stand van de breuken en vingers is goed, de dokter is tevreden en wij dus ook. Over 2 weken weer controle. O ja, de oranje fietsjes zijn uiteraard geen aanwijzing meer dat de zeezwaluwjes aan het werk zijn.....

Wordt vervolgd